

Política | Actualitzat el 15/09/2016 a les 10:40

La serenitat transformadora de Lluç Salellas

El membre del secretariat de la CUP i regidor a l'Ajuntament de Girona publica "No t'espanti aquest vent", un assaig polític per a "una esquerra del segle XXI"



Lluç Salellas | Carles Palacio

Lluç Salellas (Girona, 1984) encarna una generació de joves polítics amb ganes de canviar els ritmes i el significat de la política. Després d'*El Franquisme que no marxa* (<http://www.saldonar.com/html/fitxa.php?id=26>) (Edicions Saldonar, 2015) i *Guanyarem* (<https://lluçsalellasivilar.wordpress.com/2013/12/22/guanyarem-un-documental-sobre-lactivista-i-advocat-sebastia-salellas/>), un documental sobre el seu pare Sebastià Salellas, publica *No t'espanti aquest vent* (<http://www.angleeditorial.com/no-taoespanti-aquest-vent-659>) (Angle Editorial), un assaig polític molt vinculat a la seva militància a la CUP -actualment forma part del secretariat nacional- i a la seva tasca com a regidor a l'Ajuntament de Girona.

Salellas expressa el seu pensament parlant de tu a tu en un text equiparable a una columna d'opinió, tant pel llenguatge emprat, divulgatiu i proper, com per l'actualitat roent dels temes tractats: feminisme, homosexualitat, diversitat funcional, immigració, seguretat, turisme, consumisme, habitatge, etc.

Un vent de debats

Això no obsta que el llibre estigui farcit de cites i dades amb els referents i els fonaments bàsics per a "una esquerra del segle XXI". En aquest sentit, les seves propostes són "transformadores" però perfumades de la serenitat i el sentit comú necessaris per bastir amplis consensos socials. Són un vent que porta els debats que la seva generació haurà d'afrontar.

I en el centre de la transformació, "sense pretendre caure en un fals romanticisme i des de la praxi més quotidiana i revolucionària", hi situa l'escola pública, "una eina deliciosa que cal sacsejar, cert, però que cal cuidar com qualsevol tresor".

De Catalunya, al món...

El seu marc mental és inequívocament català, però no perd de vista el context internacional d'una Unió Europea "que no està dissenyada per complir ni tan sols els mínims de representativitat democràtica". Per això subscriu les tesis d'Owen Jones o Costas Lavapitsas quan diuen que "l'esquerra ha d'assumir l'euroescepticisme com un camí necessari en la formulació d'una política de classe per a aquest principi de segle".

La seva mirada s'expandeix al món on "les guerres són una eina més que validada en les relacions internacionals d'avui en dia malgrat que siguin mal rebudes entre la població civil". I afegeix: "Aquest sistema existeix al mateix temps que les elits polítiques i extractives de cada país competeixen pels recursos i les inversions, cada vegada més limitats, d'arreu del món. De la competició al conflicte. Del conflicte a la guerra. Tanquem el cercle".

...i del "què" al "com"

Tot plegat ha d'anar acompanyat de canvis de base en la manera de fer política, sobretot pel que fa a la participació ciutadana amb "fórmules que superin models organitzatius en què bàsicament acostumen a participar joves sense obligacions i persones grans que no tenen càrregues familiars".

Salellas estableix, així, un punt de partida amb un conjunt de principis que segurament seran debatuts de dalt a baix en el si de l'esquerra independentista i la resta de moviments alternatius catalans. Però si no fos per aquesta capacitat de qüestionar-ho tot, no estaríem parlant de l'esquerra.